

primitiv Maade — og derved har man, efter hvad der er blevet mig forebragt, bevirket, at Udsigten fra Drejeskiven er bleven indskrænket, saa at man ikke derfra rigtig kan observere Togene. Den Maade, hvorpaa Rangeringen foregaar, er en saadan, at der er Fare for Sammenstød, og jo større Trafikken er, desto større er Faren derfor. Jeg ved, at der som Følge af det Andragende, de nævnte 3 Foreninger have indsendt til Regeringen, er foretaget Undersøgelse paa Stedet, og jeg er derfor gaaet ud fra, at Regeringen har Planer oppe om Forandringer i Stationsforholdene ved Randers. Ikke desto mindre ser jeg ingen Bevilling dertil paa Finansloven. Jeg er imidlertid gaaet ud fra, at Regeringen maaske ikke var færdig med sine Overvejelser, men at vi i Løbet af Samlingen mulig kunde vente et Lovforslag herom, saa at der hurtigst muligt kunde tages fat paa Sagen. Men nu kom imidlertid den højtærede Trafikministers Udtalelser i Gaar, der, som anført, ikke tyde paa nogen særlig Velvilje over for Randers, idet han syntes at mene, at der ikke kunde være nogen særlig Trang til Forandringer i Randers, sammenlignet f. Eks. med Aalborg. Jeg har da ment, at det var nødvendigt at tage Ordet for at anbefale den højtærede Regering denne Sag til hurtigst mulig Fremme, og jeg vil ligeledes anbefale, naar Forslaget kommer frem, som jeg haaber, i indeværende Samling, at det høje Ting da vil tage fat derpaa, saa at den omtalte Trang snarest kan blive afhjulpen.

Finansministeren (Scharling): Det ærede Medlem for Ribe (Busk) rettede en Anke over noget, der var passeret, og rettede den til Justitsministeren, men da Forholdet i Virkeligheden vedrører Finansministeren, vil jeg tillade mig at besvare den. Den gik nemlig ud paa, at der gennem Amtstuerne var gjort en Reklame for et særligt Brandforsikringsselskab ved Omdeling af nogle smaa Reklamesedler. Det var i Virkeligheden en ret uskyldig Reklame, for saa vidt den nærmest gik ud paa at gøre Meddelelse om det sidste Regnskabsaars Resultat, og efter hvad der er mig bekendt, gik Anmodningen fra Brandforsikringen kun ud paa, at disse Sedler maatte blive lagte ind i Skattebøgerne til dem, der vare Interessenter i Brandforsikringen, saa at det just ikke var en Reklame, der sigtede til at vinde ny Interessenter. Imidlertid har jeg, da Sagen blev mig meddelt, foranlediget, at Generaldirektoratet har tilkendegivet Amtstuerne, at man ikke

fandt det rigtigt og ikke ønskede det gentaget.

Naar det ærede Medlem dernæst fremdrog en ældre Udtalelse af mig angaaende Billetsjoveriet ved det kongelige Teater i København, vil jeg udtale, at jeg personlig har den samme Anskuelse i Dag som for 20 Aar siden, men, som han ogsaa har erkendt, er det jo en Sag, der ikke sorterer under Finansministeriet, men under Kultusministeriet.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Madsen) henlede min Opmærksomhed paa et Forhold vedrørende Toldassistenternes Avancement, hvor han mente, at der var fremkommet nogen Ubillighed ved den Forandring, der var foregaaet, med Hensyn til Avancementsbestemmelserne efter den sidste Lønningslov. Jeg skal efter den givne Anledning være opmærksom paa denne Sag, om der kan gøres noget for at undgaa denne formentlige Ubillighed, som han ankede over. Men jeg maa tilstaa, at jeg tror, at det vanskeligt vil kunne lade sig gøre efter den Forandring, der er foregaaet ved selve den ny Lønningslov og de den Gang truffne Aftaler om Avancementsforholdene.

Justitsministeren (Goos): Med Hensyn til det enkelte Punkt vedrørende den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, som Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) fremdrog, skal jeg ganske henholde mig til, hvad Finansministeren udtalte. I øvrigt indeholdt den ærede Folketingsmands Udtalelse i alt Fald Antydninger i forskellig Retning om, at den almindelige Brandforsikring for Landbygninger skulde have visse Privilegier fremfor de andre private Brandforsikringer for Landbygninger, som han syntes at misbillige. I denne Henseende vil jeg oplyse, at dette til en vis Grad beror paa en Misforstaaelse. Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger sorterede jo under det kongelige Kollegium og Amtmandens umiddelbare Bestyrelse efter Forordningen af 29de Februar 1792. Fra denne ministerielle Bestyrelse blev den saa unddraget ved Lov af 23de April 1870, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, hvori 1ste Paragraf gaar ud paa, at den almindelige Brandforsikring for Bygninger paa Landet udsondres „fra Justitsministerens Bestyrelse og stilles under hans Tilsyn paa den Maade, som det ved en Vedtægt for Forsikringens fremtidige Indretning og Bestyrelse nærmere bestemmes efter Forhandling mellem Ministeren og